

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Nærværende Lovforslag er ligesom det i forrige Rigsdagssamling behandlede Forslag til Lov om Konkurs fremgaaet af Proceskommissionens Virksomhed og udgjør en Del af det større Lovudkast, hvorfra ogsaa Konkurslovforslaget var udfikket. Medens sidstnævnte Forslag og den derpaa hvilende Lov af 25de Marts d. A. kun omhandlede Skiftebehandling af Konkursboer og selv for en Kredt af disse, jfr. Lovens § 146, i alt Væsentligt lod det forblive ved den gamle Behandlingsmaade, ordner det foreliggende Forslag Skiftet af de Boer, der enten ikke skulle undergaa en Konkursbehandling, eller som, om de end behandles efter Konkursens Grundsætninger, dog ikke undergives den i Loven af 25de Marts d. A. foreskrevne Behandlingsmaade. Dets Hovedgjenstand er derfor Skifte af Dødsbo, forsaavidt et saadant ikke i Medfør af Konkurslovens § 145 begjæres behandlet efter Reglerne i bemeldte Lov; men hertil er der knyttet Bestemmelser om Behandlingen af de Boer, paa hvilke offentlig Skiftebehandling i Tidens Løb gennem Praxis er blevet anvendelig, navnlig Fællesboer, som skiftes i Tilfælde af Skilsmisse eller Separation, samt Interessentfællesboer. Som det heraf vil sees, er der en indre Sammenhæng mellem dette Lovforslag og Konkursloven; de omfatte tilsammen en Ordning af det hele Skiftevesen, og naattet den forskjellige Karakter af de Boer, der omhandles i de nævnte Lovarbejder, medfører Krav paa en forskjellig Behandlingsmaade, kan der dog i mange Henseender paavises et Fællesskab, som navnlig træder frem, forsaavidt ogsaa det foreliggende Lovforslag har Konkursboer til Gjenstand. Efterat den Side af Skiftevesenet, hvis Omdannelse ansaaes for mest paatrængende, var bleven omordnet ved Konkursloven, laa derfor det Spørgsmaal nær, om der maatte være Grund til ogsaa at udfikke de heromhandlede Bestemmelser til særskilt Behandling. Ved nærmere Overveelse har det vist sig, at disse Regler uden Bænke-

lighed kunne passes ind i den bestaaende Processret, og da derhos Proceskommissionen har tilliget en saadan Udsøndring saavel som Forslagets Indhold i det Hele, har Regjeringen fundet Grund til ikke at udsætte Forelæggelsen af et Lovforslag, der, om det end i det Væsentlige er bygget paa den gjældende Retts Grundlag, dog afhjælper forskjellige Mangler, som allerede tidligere gjorde den bestaaende Ordning mindre tilfredsstillende og efter den Omdannelse, der nu ved Konkursloven er foregaaet paa et beslægtet Omraade, maa træde endnu stærkere frem.

Shvorvel det maa erkjendes og vistnok ogsaa i Almindelighed bliver erkjendt, at det offentlige Dødsboskifte frembyder en udmærket Garant og Sikkerhed for Arvingerne, navnlig de umyndige og fraværende, er der dog i mange Tilfælde en vis Uvillie tilstede imod den. For en Del skyldes dette uden Tvivl de med den forbundne Omkostninger. Men bortset herfra er der ogsaa andre Grunde, som medføre, at Skifterettens Overtagelse af et Dødsbo jevntlig betragtes som noget, der helst maa søges undgaaet. Som saadanne kunne især mærkes, at den offentlige Skiftebehandling i Reglen foregaaer langsomt, og at den derhos bevæger sig i temmelig stive Former, som vanskeliggjøre en god Bestyrelse af Boet, idet det beletlige Dieblit til at fatte og udføre en Beslutning let kommer til at gaa ubenyttet hen, og Behandlingen i det Hele taget antager Skikkelsen af en vis fast, ensformig Forretningsgang med lidet Hensyn til det konkrete Tilfældes Krav. De saaledes fremhævede Ulemper ved den offentlige Skiftebehandling ville vistnok ikke ganske kunne fjernes. Eigesom et offentligt Skifte, hvorledes end Sporielovgivningen indrettes, altid maa medføre Bekostninger, som de Paagjældende ville ønske at undgaa, saaledes er det fremdeles klart, at naar et Dødsbo skal behandles af Skifteretten, som har mange andre Forretninger at varetage og i hvert Fald ogsaa